

[Kyed.]

Priserne angaar siden 1930, saa var Priserne altsaa ikke højere end dem, vi fik i 1913. Naar man kommer ind paa den forkerte, af Regeringspartierne anvendte Sammenligning mellem Priser, skyldes det, at man i Kriseaarene 1931 og fremefter har haft forholdsvis lave Priser, hvad Smørproduktionens Priser jo er en Illustration paa. Jeg kan nævne, at i 1932 fik Befolkningen Mælk og Smør til Priser, der svarede til 1 Kr. 78 Øre pr. kg for Smør, i 1933 til 1 Kr. 71 Øre og i 1934 til 1 Kr. 61 Øre, det vil med andre Ord sige til Priser, der laa op til 20 pCt. lavere end Priserne i 1913. Til saadanne Priser har Landbruget leveret den øvrige Befolkning sine Varer, bortset fra, at vi i et enkelt Aar fik en højere Pris for Smør paa det indenlandske Marked. For Slagtekvæget ligger Forholdet saaledes, at vi i 1913 fik 54 Øre pr. kg levende Vægt; i 1931 var vi nede paa 29, og i 1935 var vi oppe paa 34,3, altsaa endnu betydelig lavere end før Krigen. Hvad angaar Æg, var de i 1913 oppe paa 1 Kr. 18 Øre pr. kg, i 1931 nede paa 1 Kr. 08 Øre og i 1935 paa 1 Kr. 07 Øre, altsaa ogsaa her lavere Priser, end man havde i 1913. Nu taler man om den store Støtte til Landbruget paa Kornomraadet. Jeg vil dog her gøre opmærksom paa, at i 1913 kostede Byg 12 Kr. 50 Øre, i Gennemsnit for 1935 fik man 12—13 Kr. Hvede kostede i 1913 12 Kr. 50 Øre, og i 1935 fik vi gennemsnitlig 11 Kr. 66 Øre. For Rug betaltes i 1913 11 Kr. 50 Øre og i 1935 11 Kr. 69 Øre, saa taget som Helhed er trods Kornafgifter de Priser, vi har faaet for Korn paa Hjemmemarkedet, lavere end dem, der blev betalt i 1913. Ved at høre det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Tale i Gaar blev man klar over, at Sommerens Agitation over for Landbruget til Trods for disse Kendsgerninger skal drives paa Spørgsmaalet Flæskepriser m. m.; det fik man, som sagt, bekræftet af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som det fremgaar af hans Udtalelser Sp. 5157, hvor det ærede Medlem fremførte — jeg beder om Formandens Tilladelse til et Citat —:

„ganske vist stiger Prisniveauet, naar henses til det samme Pristal, nemlig fra 100 i 1931 til 112 i de første Maaneder af dette Aar; det er her væsentlig Stigningen i Landbrugsprodukternes Pris, der gør Udslaget, og for Arbejderbefolkningen har denne Prisstigning selvfølgelig været følelig, men for den har Lønningerne altsaa været konstante“.

Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gør sig skyldig i uretfærdig Tale ved at benytte det nye Pristal paa den Maade, som han gør. Alle, der kender Forholdene, ved nemlig nøje, at 1931 var et Aar med meget, meget lave Priser, tabgivende Priser paa Landbrugsprodukter, og Priser, der, som jeg har anført, laa langt lavere end Førkrigspriserne. Naar man fra højere Steder, om jeg saa maa sige, har begaaet den Genistreg nu at stryge Pristallet fra 1914 og i dets Sted sætte Pristallet fra 1931, da vi havde de lave Priser, har man derved skabt et Grundlag for en Agitation, som er uretfærdig og urimelig, hvis den skal drives paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gav Udtryk for. Jeg maa gøre opmærksom paa, at den er særlig urimelig og uretfærdig, da dog det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch som andre ved, at Lønningerne er lagt til Rette paa Grundlag af et Prisniveau, som laa betydelig over Priserne fra 1931 og over de Priser, som gælder nu for Landbrugsprodukter. Derfor er denne Sammenstilling vildledende, medens man burde kunne gaa ud fra, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet under Debatter her skulde optræde vejledende paa en retfærdig Maade gennem de Oplysninger, han gav. Jeg synes, at det ærede Medlem ogsaa andre Steder i sin Tale ofrede stærke Ord for at lægge Landbruget for Had, og til hvilken Nytte? Vi kommer nu engang ikke udenom, at vil man drage den rigtige Lære af det, som det ærede Medlem citerede i Gaar af Falbe Hansens Værk om Bondens Frigørelse, saa kommer man ikke til det Resultat, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gjorde sig til Talsmand for. Den Krise, vi havde for et Par Hundrede Aar tilbage, bevirkede Flugt fra Land til By, ligesom Krisen i 80erne og 90erne bevirkede Flugt fra Landet i Danmark til Amerika. I Dag staar vi over for en lignende Bevægelse, og nu maa der findes andre Veje, end man fandt paa i hine Tider, for at standse denne Flugt fra Landbrugerhvervet ind til Byerne, hvor Arbejdsløsheden er stor nok i Forvejen.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke ved denne Lejlighed genoptager Generaldebatten fra Tillægsbevillingslovsforlaget Behandling, men holder sig mere i Nærheden af den Sag, som er opført paa Dagsordenen.

Kyed: Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det i høj Grad forbausser mig, at man drog Flæskepriserne ind i Debatten i